4de. JAARGANG. CURACAO DEN 17n SEPTEMBER 1887. N° 194

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*, — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre, 39 Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

DE BRIEF VAN Z. H. DEN PAUS
AAN KARDINAAL RAMPOLLA.

De Heilige Vader heeft voor eenige dagen tot zijn nieuwen Staatssecretaris een hoogst gewichtig schrijven gericht, dat echter te uitgebreid is om hier in zijn geheel te worden weergegeven; het is een uitvoerige uiteenzetting van beginselen.

De Paus zegt, dat de Kardinaal vertrouwd is met de voornemens, die hem in het bestuur der Kerk leiden, doch hij gelooft het nuttig hem zijne gedachten in den breede te ontwikkelen. Het gronddenkbeeld, dat den H. Vader geleidt, is aan te toonen dat de Kerk de beste vriendin en weldoenster der vorsten en volken is. Zonder verzoening met den Paus is de maatschappij niet in evenwicht en niet veilig gewaarborgd.

Vervolgens bespreekt Paus Leo den toestand in de verschillende landen der wereld en komt ten laatste op Italië, waaraan hij meer dan de helft van zijn zeer uitvoerig schrijven wijdt. Dit gedeelte van den brief gaan wij onzen lezers mededeelen, overtuigd dat het hunne aandacht in de hoogste mate trekken zal.

De H. Vader schrijft:

"Maar er is een ander punt, dat voortdurend Onze aandacht eischt en voor Ons en ons Apostolisch gezag van het hoogste belang is: Wij willen spreken over Onzen tegenwoordigen toestand te Rome ten gevolge van de noodlottige verdeeldheid tusschen Italië, zooals het thans officiëel is samengesteld, en het Roomsche Pausschap. In een zoo ernstige zaak willen Wij U meer volledig Onze gedachten uitdrukken.

Meer dan eens hebben Wij den wensch uitgesproken, dat er een einde aan die verdeeldheid mocht komen, en onlangs nog in de Consistoriale Allocutie van 23 Mei jl. hebben Wij doen verstaan, dat Wij geneigd waren op bijzondere wijze, even als bij de andere natiën, het werk der bevrediging tot Italië uit te strekken, dat om zooveel titels Ons dierbaar en nauw met Ons vereenigd is. Maar om tot die overeenstemming te geraken, is het hier niet voldoende, zooals elders, te voorzien in een of ander geestelijk belang in het bijzonder, vijandige wetten af te schaffen of te wijzigen, tegenstrijdige beschikkingen, waarmede Wij bedreigd worden, te beletten: men moet daarenboven en principiëel regelen, zooals het behoort, den toestand van het Opperhoofd der Kerk, die sedert vele jaren Zijner onwaardig is geworden door het geweld en de beleedigingen, en niet overeenkomt met de vrijheid van het Apostolisch ambt. Te dien einde hebben Wij in de bovengenoemde Allocutie zorg gedragen tot grondslag dezer bevrediging te stellen het recht om de waardigheid van dezen Apostolischen Stoel en voor Ons een staat van zaken te eischen, waarin de Roomsche Paus aan niemand moet onderworpen zijn en een volle en niet hersenschimmige vrijheid kan genieten. Er is geen reden om Onze woorden slecht te verstaan en veel minder om ze te verdraaien, door er een zin aan te geven, die volkomen strijdt met Onze gedachte. De door Ons begeerde zin kwam er duidelijk uit voort, nl. dat de voorwaarde, welke onvermijdelijk was voor de bevrediging in Italië, de teruggave was eener ware souvereiniteit aan den Roomschen Paus. Want in den tegenwoordigen toestand is het duidelijk, dat Wij, meer dan in Onze eigen macht, in de macht van anderen zijn, van wier wil het afhangt, wanneer en als het hun behaagt, naar de veranderingen der menschen en der omstandigheden, de voorwaarden zelven van Ons bestaan te wijzigen. *Verius in aliena potestate sumus quam Nostra*, zooals Wij meer dan eens herhaald hebben. Daarom hebben Wij altijd in den loop van Ons Pausschap, overeenkomstig Onzen plicht, voor het Roomsche Pausschap eene wezenlijke souvereiniteit geëischt, niet uit eerzucht, niet met het oog op aardsche grootheid, maar als een zekeren en krachtigen waarborg van zijne onafhankelijkheid en vrijheid.

Inderdaad, het gezag van het Pausschap, door Christus ingesteld en aan den H. Petrus en door hem aan zijne wettige opvolgers, de Roomsche Pausen, gegeven, bestemd om tot aan de voleinding der eeuwen het verlossingswerk van den Zoon Gods voort te zetten, verrijkt met de edelste voorrechten, voorzien van de verhevenste machten, eigene en juridische, zooals het bestuur eener ware en zeer volmaakte maatschappij eischt, kan uit zijne natuur zelf en door den uitdrukkelijken wil van zijn goddelijken Stichter niet onderworpen zijn aan eenige aardsche macht, maar moet de volledigste vrijheid genieten in de uitoefening zijner hooge functiën. En daar van deze opperste macht en hare vrije uitoefening het welzijn der geheele Kerk afhangt, was het van het hoogste gewicht, dat hare aangeboren onafhankelijkheid en vrijheid gedurende de eeuwen verzekerd, gewaarborgd en verdedigd werden in den persoon van hem, die er mede bekleed was, met die middelen, welke door de goddelijke Voorzienigheid als geschikt en doeltreffend waren erkend. Toen dan ook de Kerk zegepralend was te voorschijn gekomen uit langdurige en harde vervolgingen, die het blijkbare zegel harer goddelijkheid waren; toen zij wat men kan noemen den tijd der kindsheid had doorleefd, en voor haar de tijd aanbrak zich te vertoonen in de volle ontluiking van haar leven, begon voor de Pausen van Rome een bijzondere toestand, die langzamerhand door den samenloop van providentiëele omstandigheden eindigde met de vestiging van hun wereldlijk vorstendom. Dit is blijven voortbestaan onder verschillenden vorm en met verschillende uitgestrektheid te midden der eindelooze lotgevallen eener lange reeks van eeuwen tot op onze dagen, aan Italië en aan geheel Europa, zelfs in de politieke en burgerlijke orde de uitstekendste voordeelen gevende. De barbaren verdreven of beschaafd; het despotisme bestreden en bedwongen; de letteren, kunsten en wetenschappen beschermd; de vrijheden der gemeenten, de ondernemingen tegen de Muzelmannen, toen zij de vreeselijkste vijanden waren niet alleen van den godsdienst maar van de Christelijke beschaving en de rust van Europa: dat zijn de gloriën der Pausen en hunner tijdelijke macht. Een instelling langs zoo wettige en vrijwillige wegen geboren, die voor zich heeft een vreedzaam en onbestreden bezit van 12 eeuwen, die krachtig bijgedragen heeft tot de verspreiding des geloofs en de beschaving die zich zooveel titels verworven heeft op de dankbaarheid der volken, heeft meer dan eenige andere het recht om geëerbiedigd en gehandhaafd te worden; niet omdat een reeks van geweldenarijen en onrechtvaardigheden haar heeft kunnen verdrukken, kunnen de plannen der Voorzienigheid ten haren opzichte beschouwd worden als veranderd te zijn. Zelfs als men overweegt, dat de oorlog tegen de tijdelijke macht der Pausen gevoerd, altijd het werk was van de vijanden der Kerk en van den godsdienst en in den laatsten tijd het voornaamste werk van de secten, die, de tijdelijke macht verwoestende, den weg hebben willen banen tot den aanval en bestrijding der geestelijke macht van de Pausen zelven, bevestigt dit duidelijk, dat nog heden in de plannen der Voorzienigheid de burgerlijke macht der Pausen beschikt is als een middel tot de regelmatige uitoefening hunner Apostolische macht, als de vrijheid en onafhankelijkheid er van krachtdadig bewarende.

Wat in het algemeen van de tijdelijke macht des Pausen gezegd wordt, geldt nog sterker en op bijzondere wijze voor Rome. Zijn lot staat duidelijk te lezen in heel zijne geschiedenis, nl. dat even als in

---

FEUILLETON.

DE BEURSOORLOG.

Onuitputtelijk in het uitvinden van wapenen tegen zijne vijanden, heeft Bismarck er dezer dagen een ter hand genomen, dat zeker de verdienste der originaliteit bezit en hem belangrijke diensten kon bewijzen. 't Is niet een wapen, dat in den oorlog gebruikt wordt, maar dat den oorlog voorafgaan en even als deze vreeselijke verwoestingen kan aanrichten; 't is er een, dat menige Mogendheid kan doen sidderen, als zij er mede bedreigd wordt; 't wordt gebezigd niet op het oorlogsveld, maar op de beurs; ook niet tegen Mogendheden, met welke men in vijandschap verkeert, maar met zulke, waarvan men in officiëele stukken verklaart, dat men er in den diepsten vrede en in de aangenaamste vriendschapsbetrekkingen mede leeft.

Dit wapen heeft Bismarck tegen Rusland getrokken. Rusland voelde er zich door getroffen, wrong zich in pijnlijke bochten en nam de geheele wereld tot getuige, dat het zulk een wreeden aanval niet verdiend heeft.

Bismarck depreciëerde de Russische fondsen en liet dit door zijne reptilen doen: hij bestreed Rusland op de beurs en wilde wraak nemen over de maatregelen, die te St. Petersburg in den laatsten tijd herhaaldelijk tegen de Duitschers, die de West-Russische provinciën overstroomden, genomen zijn. Bismarck haat de oud-Russische partij, welker invloed in het Rijk des Czaars met den dag toeneemt, met doodelijken haat; want zij beweert, dat Rusland voor de Russen is, en de Rus zoomin in sociaal en commerciëel als in politiek opzicht afhankelijk mag zijn van den vreemdeling. De Duitsche premier daarentegen tracht niet slechts Polen te verduitschen, opdat Rusland er allen invloed op zou verliezen, maar overstroomt ook de Westelijke provinciën van Rusland met Duitsche fabrikanten en Duitsche werklieden, en wel in die mate, dat geheele streken het eigendom der Duitschers geworden zijn, en de inlandsche bevolking er aan de diepste ellende overgeleverd is. 't Is het Germanisme, dat om de heerschappij met het Slavisme den strijd voert.

Nu heeft de Russische regeering tegen die Duitsche overstrooming maatregelen genomen, die inderdaad zeer hard schijnen, maar van haar standpunt verdedigbaar, minstens verklaarbaar zijn. Op de Joden "vervolging" is een "vervolging" der Duitschers gevolgd. Aan dezen is kort en goed in onderscheidene provinciën het recht ontzegd van aldaar vaste goederen te bezitten, en deze maatregel maakt natuurlijk de ontwikkeling van het fabriekwezen onmogelijk. Blijft de Petersburgsche regeering in hare houding volhouden, dan zal er voor de Duitschers niets overblijven dan naar hunne "Heimath" terug te keeren, wat natuurlijk niet zonder zware verliezen kan geschieden.

Is dit de voornaamste maatregel, tegen de Duitschers genomen, er zijn nog andere van verschillenden aard bedacht door de oud-Russische partij, die de Duitschers gehaat heeft van den dag af, waarop zij door Peter den Groote naar Rusland zijn gehaald om dit te.......beschaven.

Kon dit voor Bismarck geen reden zijn voor een oorlogsverklaring, waarvan hij overigens ook door andere redenen weerhouden werd, hij nam toch wraak, en wel op zoodanige wijze dat niemand eigenlijk hem kan beschuldigen van den aanval, die op Rusland gedaan werd. De pers is nl. sedert eenigen tijd gaan beweren, dat de Russische financiën in zoo slechten toestand verkeeren, dat een bankroet onmogelijk kan uitblijven, en derhalve de Duitschers zeer verkeerd handelen, als zij hun geld in Russische fondsen steken. De beschuldiging is eigenlijk zeer dwaas, want de lijst der Russische Staats- spoorweg- en andere fondsen is inderdaad wel ontzettend lang, maar dit is zij reeds zooveel jaren geweest; hoe kon de groote Staatsschuld van Rusland dit Rijk dan nu op eens met bankroet bedreigen? Maar toch maakte de beschuldiging indruk, wat wederom zeer natuurlijk is. In de laatste twee, drie jaar is een zeer groot bedrag, zeker wel eenige milliarden, van de Russische fondsen op de

de raadsbesluiten der Voorzienigheid alle menschelijke gebeurtenissen geregeld zijn voor Christus en Zijne Kerk, zoo ook het oude Rome en zijn heerschappij gevestigd zijn voor het Christelijk Rome; en dat het niet zonder eene bijzondere beschikking is, dat de Prins der Apostelen, de H. Petrus, zijne schreden naar deze hoofdstad der Heidensche wereld gericht heeft, om er de herder van te worden en het voor altijd het gezag van het Opperste Apostolaat over te dragen. Aldus is het lot van Rome op heilige en onlosbare wijze verbonden aan dat des Stedehouders van Christus, en toen bij het aanbreken van betere tijden Constantijn de Groote besloot den zetel van het Romeinsche Rijk naar het Oosten over te brengen, heeft de hand der Voorzienigheid, zooals men met een grond van waarheid kan aannemen, hem geleid, opdat het nieuwe lot van het Rome der Pausen te beter vervuld zou worden. Het is zeker, dat de Pausen op dat tijdstip, ten gevolge der tijden en omstandigheden, uit zich zelven zonder beleediging of verzet van wien ook, langs de wettigste wegen, er zelfs onder politiek opzicht de meesters van geworden zijn, en als zoodanig hebben zij het bewaard tot in onze dagen. Het is niet noodig hier aan de onmetelijke weldaden en de glorie te herinneren, welke de Pausen aan hunne uitverkoren stad hebben bewezen, glorie en weldaden, die overigens in onuitwischbare letters geschreven zijn op de monumenten en in de geschiedenis van alle eeuwen. Ook is het overbodig aan te toonen, dat dit Rome het Pauselijk merkteeken diep in al zijne deelen gegrift draagt, en dat het aan de Pausen behoort op zoodanige en zoo talrijke titels, dat geen vorst ooit dergelijke heeft gehad op onverschillig welke stad van zijn Rijk. Niettemin is het van groot belang op te merken, dat de reden der Pauselijke onafhankelijkheid en vrijheid een veel grootere en geheel bijzondere kracht krijgt, wanneer zij op Rome, den natuurlijken zetel des Pausen, het middelpunt van het leven der Kerk, de hoofdstad der Katholieke wereld wordt toegepast. Hier, waar de Paus gewoonlijk woont, waar hij bestuurt, administreert en beveelt, opdat de geloovigen der geheele wereld hem in volle vertrouwen en veiligheid de hulde, getrouwheid en gehoorzaamheid kunnen bewijzen, welke zij hem in geweten schuldig zijn, hier is het bij voorkeur noodzakelijk, dat Hij geplaatst zij in zulk een toestand van onafhankelijkheid, dat niet alleen zijne vrijheid niet belemmerd worde door wien ook, maar dat het voor allen duidelijk zij, dat zij het niet is, en dit niet ten gevolge eener voorbijgaande en bij iedere gebeurtenis veranderlijke toestand, maar door eene, die vast en duurzaam is uit haar natuur. Hier, meer dan elders, moet de vertooning van het Katholieke leven, de plechtigheid van den eeredienst, de eerbied en de publieke opvolging van de wetten der Kerk, het rustige en wettige bestaan van alle Katholieke instellingen mogelijk en zonder vrees voor belemmering zijn.

(*Slot volgt*).

HUICIO DI UN ANTI-CLERICAL RIBA ROMA I PAPADO.

Den *Revue des deux Mondes*, un di principal courantnan di mundoe, nos ta haja un estudio extenso dedicar na relacion actual di Papa coe Italia i coe otro partinan di Europa, un estudio koe bien bale la pena pa nos pone algun di su palabranan na conocementoe di nos lesadornan. Larga nos observa na promé lugá, koe scirbidor di e estudio, Eugène Melchior de Voguë, ta un anti-clerical te den su wesoe; ma hustamente esai ta haci su observacionnan particularmenie interesante, pasobra nan ta doena un prueba nobo di cuantoe e influencia grandi di Papado ta jama atencion den nos tempoe-aki hasta di esnan, koe ta considera Iglesia Catolica como un institucion koe pa su vehez no ta sirbi mas. Larga nos tende e observador promé riba e progreso grandi, koe Papado a haci foi tempoe Leon XIII ta na trono:

"Awor ta nuebe anja koe mi a asisti na instalacion di Leon XIII den Capilla Sixtina. Hopi dia largoe nan tabata na duda den dos plan: si nan lo a corona Leon XIII den San Pedro coe toer luho di promer aja, ó si nan lo a hacié coe solemnidad simple den e Capilla chikitoe di Vaticano. Na ultimo momentoe nan a scohe e segundo plan, koe tabata corresponde mas coe n'e dia tristoenan di e tempoe-ai. Algun dia promé Italia a dera den panteón e rei, koe a trecé na bida. Esaki tabata di mas solemne apoderacion di Roma; tristeza nacional tabata respira soberbia di triunfo. Roma tabata dedica toer su atencion na briljo di e entierro luhoso; nan tabata indiferente pa e fiesta di Vaticano: elevacion di e anciano, kende su humilde reputacion nada no a haci conocir ainda. Algun otro anciano tabata cargé riba *sedia gestatoria;* nan a ocupa poco espacionan di Capilla Sixtina. Tabata un luho ketoe i mortuorio, na cual no a asisti sino algun fiel, algun curioso, algun corresponsal di courant Ingles i Americano, koe tabata toema nota. Kloknan no a bati; esai tabata mihó; si nan a larga hende tende nan boz, nan lo a haci hende corda riba toke fúnebre. Hopi di nos tabata puntra nos curpa si nos no tabata testigoe di un fin mas bien koe di un principio; mas di un incrédulo a bai aja, cordando: Larga nos percura bam mira, kizas esaki ta último."

¿Ki lugá e "ultimo" Papa ta ocupa actualmente den mundoe? E mes incrédulo ta pinta nos esai.

"Despues di nuebe anja mi a bolbe bai Roma, i promé cos koe mi a mira na horizonte di e Ciudad Eterna, ta figura grandi di e pader bieuw. Den toer palabra, koe sali foi boca di homber serionan, mi no a tende papia sino di Papa, di su poder, di su significacion den Europa. Ta basta habri un courant ó bisjita un salon política pa hende comprende, koe n'e momentoe-aki Vaticano ta un di e mas principal centro diplomáticonan di Europa, koe aï toer cuestion di mas grandi importancia ta haja solucion."

Mas adilanti senjor De Voguë ta sigi haci explicacion di e interes grandi, koe cuestion Romana tin pa henter mundoe civilizar: pasobrá, segun e scirbidor, hende ta mucho ekivocar si nan considera "e cuestion catolica, esta, universalnan" como "boroto di sacristía." E cuestionnan-ai ta di mas grandi importancia pa porvenir. Caba e scirbidor ta sigi papia di relacion actual di Papa coe Italia:

"E relacion especial-ai ta garantiza Santa Silja probechoe grandi den un lucha asina desigual na bista. Papa ta materialmente dependiente di su adversario, ma esaki ta moralmente dependiente di djé. Tantoe coe atake público como coe un condescendencia paternal, Papa ta pone su adversario den apuro. Leon XIII ta usa e armanan-ai, cada un na su ora, coe un habilidad no comun, i cada dia é ta fortifica su sistema defensiva. ......E relacion-ai por ta explicar den dos palabra: Papado no tin mester di gobierno nunca, mientras gobierno mester di Papado toer momentoe i na toer lugá. Na ocasion di toer solemnidad grandi, Papado su cooperacion ta indispensable pa autoridad civil, a fin di no ofende costumbre piadosonan di poblacion. Ma principalmente na foi tera Italia tin necesidad di su vanguardia clerical, foi tempoe el a proponé di bira un potencia grandi coe colonia."

I despues di mustra esai den toer su particularidadnan, e scirbidor ta conclui riba e panto-ai:

"Di e manera-ai nos indagacion ta hiba nos na proba solidez di e sistema defensivanan, koe Papa a adopta, i di e táctica i habilidad, coe cual é ta extende nan. Lo ke ta ménos fácil pa ta explicar, ma lo ke hende ta sinti masjá bon na Roma, ta e malestar violento, koe ta nace for di e relacion falsoe-ai pa Italia; ta e dependencia contínuo di su otro interes políticonan na e dificultad principal, koe ta domina toer otro."

Pa un hende, menos incrédulo koe senjor de Voguë, e situacion-ai lo no tabata asina enteramente inexplicable: pa toer Catolica ta clá pa kiko Italia no por bai adilanti, mientras é ta biba na enemistad coe Papa: ma nos intencion awe no ta pa moestra esai, solamente nos ta desea di larga e scirbidor incrédulo papia. Larga nos tende su opinion riba último intervencion di Papa den asuntoe interiornan di Alemania:

"Un caso, koe no tabata sperar, a bolbe aclara horizonte, renoba ánimo perdir i lamta cerca Papa speranza grandi i perspectiva nobo. Alemania a drenta den cuestion Romana. Esai ta hecho di mas grandi di den último anjanan i obra maestra di un obrero grandi. E admiracion, koe na promé momentoe el a causa na órgano serionan di nos prensa, tabatin algoe masjá tristoe ó masjá contentoe segun e humor, coe cual nan ta contempla espectáculo di acontecimiento humanonan. E admiracion a moestra, pa un banda, cuantoe nos atencion exclusivo pa interes material a debilita nos sintir pa e forza moral i grandinan i pa e papel grandi, koe nan ta haci riba mundoe; i pa otro banda, e admiracion a moestra com poco nos conoce genio di Von Bismarck, apesar di e contínuo estudio, koe nos a haci di dje."

Aki ta sigi un extenso consideracion riba kiko Bismarck i Su Santidad a pretende coe n'e intervencion di Papa den Alemania. Ma na lugá di bai penetra e asunto-ai, larga nos comunica, pa nos conclui, kiko De Voguë ta scirbi riba e papel, koe Iglesia lo bin hunga den cuestion social:

"Ora cuestion social a presenté pa promé be, Iglesia por tabata indeciso pa un momento; como protectora di desgraciadonan, su mision asina bieuw koe sigionan tabata obligé busca nan: ma un partida di conservadornan a pidi su judanza contra e mónstruo. Autoridad eclesiásticanan na principio a observa nan reserva di costumbre, i nan a limita nan na condena e doctrina maloenan coe algun observacion general i na recomenda mas proteccion i mas caridad. Bien pronto algun spiritu penetrante a comprende, koe e declaracion indeterminarnan-ai no tabata suficiente, i koe e cuestion meste tabata observar mas di acerca, pa Iglesia preparé pa su papel di mediador, koe di naturaleza ta corresponde n'é. Monsenjor Von Ketteler, e obispo célebre di Mentz, a toema iniciativa. Otro a sigi su chemplo; su discípulonan ta numeroso awendia den filanan di pader i di legonan. Movimiento di haci un estudio profundo di cuestion social a presenté den mundoe catolica di Alemania, Bélgica i Francia, coe un tendencia, koe dia pa dia tabata cai mas na bista, pa satisface deseo di obreronan asina tantoe posible. Na congreso di Breslau i

---

Berlijnsche beurs gebracht en van daar door geheel Duitschland verspreid. In zoover die papieren in handen der groote geldmannen zijn, kon de beschuldiging van Von Bismarck weinig succes hebben, want die lieden weten even goed als hij hoe zwaar Rusland is, maar het groote publiek, onder hetwelk ten slotte de schuldbrieven zich verspreidden, heeft zooveel finantiëele of politieke kennis niet, en de Duitschers stellen nu eenmaal veel vertrouwen in Bismarck en zijn pers.

Het door den ijzeren prins verlangde gevolg bleef dan ook niet uit, van alle kanten brachten de Duitschers hunne Russische waarden te markt en overstroomden er de buitenlandsche beurzen mede, want te Berlijn wilde men ze niet. Niet onmogelijk dat Bismarck zelf de beweging steunde, door Russische fondsen uit de Staatsmiddelen, waarover hij beschikking heeft, op de markt te werpen. Het natuurlijk gevolg was dat de Russische papieren achteruit gingen, zoowel de Staats- als de spoorwegfondsen.

Toch is het doel niet bereikt, want de daling is wel van eenige beteekenis geweest, doch niettemin te gering om als een volkomen zegepraal van het nieuwe stelsel van den Duitschen premier beschouwd te mogen worden. De Russische bladen kwamen natuurlijk met alle kracht tegen de beschuldiging der Duitsche pers op en betoogden dat wel verre dat Ruslands geldmiddelen gevaar voor een bankroet opleverden, zij van dien aard zijn, dat zij, vergeleken met vroegere tijden, eer gunstig geacht konden worden. Zij vroegen ook leukweg waar de Duitschers hunne beschuldiging op grondden; nog nooit, beweerden zij, is Rusland, hetzij in vredes- hetzij zelfs in oorlogstijd, in het voldoen zijner finantiëele verplichten te kort geschoten, zoodat niemand eenige pretentie kan doen gelden. En de toestand der schatkist is waarlijk niet zoo slecht, dat een beschuldiging, als die welke uit Duitschland kwam, niet een ongerijmdheid mocht genoemd worden (1). Daarbij, zoo insinuëerden de Russische bladen, de Duitsche pers mocht wel eens bedenken, dat, terwijl Duitschland beducht is voor een politiek verbond tusschen Frankrijk en Rusland, het nog meer reden had om te vreezen, als Rusland zich eens onder finantiëel opzicht in de armen van Frankrijk mocht willen werpen.

De Russische regeering voegde bij deze argumenten een ander, dat blijkbaar ten doel had het hart van Von Bismarck te vermurwen; zij hief nl. het verbod van den uitvoer van paarden op, een verbod, dat de Duitsche regeering zeer gehinderd had. Doch het geschrijf in de Duitsche bladen tegen Rusland hield daarom niet op, en toen dit bleef aanhouden, nadat de Duitsche Rijksleening volteekend was, twijfelde niemand meer aan het wezenlijke doel van dezen oorlog op finantiëel gebied

Heeft Bismarck zijn doel niet bereikt en heeft de daling der Russische fondsen niet dien omvang verkregen, welken hij gehoopt had, dan blijkt hieruit misschien, dat de Russische geldmiddelen nog zoo slecht niet zijn, als hij — en vermoedelijk velen met hem — geloofd heeft. Trouwens, dat uitgestrekt land bezit onmetelijke hulpbronnen, en een autocraat vreest niet het volk uit te perzen, zoolang dit mogelijk is.

Zou dit nieuwe wapen, geschikt om wraak te nemen op een bevriende Mogendheid, kans hebben in het moderne tuighuis te worden opgenomen en dus meer gebruikt te worden?

Het trekt zeer de aandacht, dat Italiaansche bladen, over deze Bismarckiaansche boosheid schrijvende, uitroepen: wat zou er van onze fondsen terecht komen, als de heer Von Bismarck dit wapen eens tegen ons gebruikte? Hij zou ons half vernietigd hebben, eer hij een man in het veld had gebracht!

---

(1) De Russische Staatsinkomsten bedroegen van 1 Jan. tot 1 Mei jl. 231¼ millioen tegen 206 vier vijfde millioen in de vier eerste maanden van 1886. De uitgaven bedroegen in hetzelfde tijdperk 242 tegen 242 vier vijfde millioen in 1886.

Liega Monsenjor Korum a bolbe adopta opinion di obispo di Mentz; senjor Winterer, diputado activo di Mühlhausen, a bisa den un di su discursonan: "Cuestion social ta intimamente unir coe cuestion religioso. Iglesia no a sconde existencia di cuestion social nunca. E no a sconde su existencia, tempoe nan tabata jama cuestion social cuestion di esclavitud. E no por sconde su existencia awor koe cuestion social ta cuestion di pagamentoe di obreronan, cuestion di hende koe tin propiedad; awor, mi dici, awor koe cuestion social ta cuestion di socialismo. Pa haci Iglesia Catolica lubida cuestion social, nos lo meste scrap for di den Evangelio e palabra indeleble: *Misereor super turbam.*

STAND DER MAAN.

E. K. 24 Sept. 0 u. 27 min. A. M.

Opkomst der Zon:
20 September 5 u. 57 min.

Ondergang der Zon:
20 September 6 u. 3 min.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curaçao, den 16n. Sept. 1887.

Bij Gouvernements beschikking dd. 9 dezer maand No. 542. is aan den Heer *Georg Borchert* vergunning verleend om aan de *Overzijde* der haven alhier eene apotheek op te richten.

Bij Gouvernements beschikking dd. 12 dezer maand No. 547, is de Heer *E. D. E. van den Bossche* benoemd tot lid der Schoolcommissie alhier.

Bij Gouvernements beschikking dd. 14 dezer maand No. 548 is;

1°. bepaald dat de als maréchaussée der 2e klasse naar de brigade gedetacheerde infanterist *M. J. Foppele* naar het garnizoen zal worden teruggezonden.

2°. *J. A. D. Wagenaar* benoemd tot maréchaussée der 2e klasse bij de brigade in deze kolonie.

Bij Gouvernements beschikking dd. 14 dezer maand No. 549 is de infanterist *S. van der Veen*, als maréchaussée der 2e klasse naar de brigade in deze kolonie gedetacheerd.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

—Naar luid van een in Amerikaansche bladen te lezen bericht, werd Zr. Ms. schroefstoomschip *Koningin Emma der Nederlanden*, commandant J. H. COMMYS, den 28sten der vorige maand door meer dan 1000 personen bezocht. Het schip lag in Brooklyn op het droogdok en had zich, gelijk eene coquette, met zorg beschilderd en feestelijk opgeschikt om de talrijke bezoekers te ontvangen, waarvan velen van Nederlanders afstammen, die hun liefde en eerbied voor de roemrijke driekleur ingenoezemd hebben.

Met den diepsten eerbied woonde men de godsdienstoefening bij, die door den Weleerwaarden heer Whinsluis, leeraar van de "Eleventh Street Church," in de Nederlandsche taal gehouden werd.

De beleefdheid van de officieren en bemanning van de *Emma* jegens de bezoekers, de zindelijkheid en de flinke bewapening worden door het blad ten zeerste geroemd.

Hoe juist de *Herald* doorgaans door zijne *reporters* ingelicht wordt, heeft het blad toch ditmaal een bok geschoten door te berichten, dat de *Emma* deel uitmaakt van het Nederlandsch eskader, dat diens hoofdstandplaats op Curaçao heeft.

Volgens gemeld blad zou die oorlogsbodem den 2en dezer naar Curaçao of naar Philadelphia vertrekken.

Naar luid van particuliere brieven moet het état-major van de *Emma* een allerhartelijkst onthaal op het "White House," te Washington ten deel zijn gevallen en de commandant per telegraaf zijn uitgenoodigd om met zijn schip luister te komen bijzetten aan het Eeuwfeest van de aanneming der Constitutie van de V. S., hetwelk te Philadelphia gevierd zal worden.

Minder aangenaam luidt zeker het particulier bericht, dat van de equipage van het schip 26 man gedeserteerd zijn.

(*De Vrijmoedige.*)

—Wij vestigen de aandacht onzer lezers op de in dit nummer opgenomen bekendmaking van de heeren Jones & Borchert, volgens welke zij het publiek mededeelen, dat zij, van af den 15n. dezer, door aankoop eigenaren zijn geworden van de apotheek, die de firma R. Bergter & Co. alhier in de Willemstad gevestigd heeft en welke apotheek een zeer goeden naam verworven heeft.

Naar wij vernemen, zal de firma nog meer uitbreiding geven aan dien drogerijhandel. Ten einde de bediening nog zorgvuldiger te doen zijn zal het dienstpersoneel versterkt worden met nog een in Duitschland gepromoveerden apotheker.

Wij hopen dat de apotheek Jones & Borchert in hare voorgenomen plannen slagen moge, zoowel ten bate der ondernemers als van ons eiland in 't algemeen.

—Naar wij vernemen heeft jl. Zondag op *Sans souci*, 3e. district, een vreeselijk ongeluk plaats gehad. Gelijk 't meermalen gebeurt, moet er ook daar op dien dag weêr een van die liederlijke danzen zijn uitgevoerd. In den nacht kwam een moeder hare twee zoons opzoeken, die ook aldaar druk bezig waren hunne hartstochten den vrijen teugel te vieren. Er moet—om welke redenen is ons onbekend—ongenoegen ontstaan zijn, tusschen moeder en zoon, met het gevolg dat de laatste de eerste met het hoofd tegen een daar staande kist gooide. Buiten kennis werd zij naar huis gedragen, waar zij in den morgenstond reeds, overleed.

Naar men zegt, is deze zaak nog niet in handen der Justitie.

't Is te wenschen dat hier een allerstrengst onderzoek worde ingesteld, en de schuldigen op een voorbeeldige wijze gestraft worden. Wanneer toch, zal door doeltreffende maatregelen paal en perk kunnen gesteld worden aan zulke verderfelijke losbandigheden?

NEDERLAND.

—De ontbinding der beide Kamers van de Staten-Generaal geschiedde op den dag voor de sluiting bepaald, nl. 17 Augustus.

De algemeene verkiezingen voor de Tweede Kamer waren bepaald op Donderdag den 1n dezer maand, die voor de Eerste Kamer op Donderdag den 8n, terwijl voor de opening der nieuwe zitting werd aangewezen Maandag 19 September, het gewone, door de Grondwet voorgeschreven tijdstip.

Een telegram uit den Haag, dd. 2 dezer meldt, dat van de verkiezingen voor de Tweede Kamer, volgens opgave van 25 districten, bekend is dat er 27 Liberalen, 10 Orthodox-Protestanten en 13 Katholieken gekozen zijn. In Amsterdam zijn al de kandidaten van de liberale partij gekozen.

Tot hiertoe dus staan de partijen in evenredigheid met de vorige Kamer.

—De Socialisten hebben den 2n dezer in den Haag met heel wat vertoon de vrijlating uit de gevangenis van Domela Nieuwenhuis gevierd. Vijfhonderd man brachten hem een ovatie aan zijn woning. Men trok langs de straten onder het zingen van socialistische liederen. Ten slotte kwam men in aanraking met de politie, waarbij verscheidene personen gewond, en eenigen gevankelijk weggebracht werden.

BUITENLAND.

ITALIË.—Het uitstekende dagblad *Legá Lombarda* deelt mede, dat weinige dagen voor het vertrek van wijlen den minister-president uit Rome, waar hij nimmer zou terugkeeren, Agostino en Amalia Depretis verlangden, dat aan hun zoontje het H. Sacrament des Vormsels zou toegediend worden. Mgr. Tizzani, daartoe uitgenoodigd, heeft aan het verlangen der ouders voldaan en derhalve volgens den ritus der Moederkerk aan hun zoon dit Sacrament toegediend. Mgr. Tizzani schonk den knaap een dier prachtige kaarzen, welke gewoonlijk aan den H. Vader aangeboden worden op den feestdag der zuivering van de Allerheiligste Moedermaagd (*Candelora*). En de minister Saracco schonk aan den jongen Depretis, wiens peterschap hij zich had laten welgevallen, een prachtig exemplaar, keurig ingebonden, van de *Navolging van Christus* van Thomas à Kempis.

Dit feit is ook, zonder opsiering, hoogst welsprekend, dewijl het het verschil aantoont tusschen het openbaar en privaat gedrag ook van de meer schitterende lichten van het Italiaansche liberalisme.

—De minister-president Depretis is niet alleen zonder geestelijke hulp gestorven, maar hij heeft die ook uitdrukkelijk geweigerd.

Eene dépêche uit Stradella aan den *Secolo* van Milaan, gaf de verzekering, dat Depretis op zijn sterfbed zijne echtgenoote, die hem vroeg of hij den bijstand van een priester verlangde, met een beslist *neen* geantwoord heeft. Ongelukkig genoeg werd dit bericht bevestigd door het feit, dat verscheidene priesters zich in de woning van den lijder hebben aangemeld, zonder toegang te verkrijgen. De ongelukkige stervende werd voortdurend bewaakt door den afgevallen priester en afgevaardigde Ercole, die als waardig vertegenwoordiger der geheime genootschappen niets heeft verzuimd, om van dit rampzalige sterfbed allen troost van den godsdienst verwijderd te houden.

Nochtans hadden sommige bloedverwanten van den overledene de geestelijkheid bij de lijkplechtigheid willen zien, onder voorwendsel, dat de dood schielijk was geweest en dat men geen tijd gehad had om aan geestelijke hulp te denken. De geestelijkheid van Stradella heeft toen eene verklaring geëischt, door de leden der familie te onderteekenen, waarbij van die bewering getuigenis was afgelegd. Die verklaring werd niet gedaan, en de geestelijkheid was bij gevolg afwezig bij de begrafenis.

—De Kamer van Afgevaardigden in de Middelamerikaansche Republiek Ecuador, heeft, evenals de Parlementaire vertegenwoordiging van Columbia, besloten, een aanzienlijke som gelds den H. Vader ter gelegenheid van zijn gouden priesterfeest aan te bieden.

—Z. H. de Paus heeft aan den aartshertog Albrecht van Oostenrijk den beroemden veldmaarschalk, ter gelegenheid van zijn 70n verjaardag op den 3n der vorige maand, het grootkruis van de Christus-orde verleend. Een nieuw bewijs van de uitnemende verstandhouding tusschen de Oostenrijksch-Hongaarsche monarchie en den H. Stoel.

—De Paus heeft besloten eene speciale commissie aan te stellen om de rapporten van Mgr. Persico betreffende zijne zending in Ierland te overwegen.

—De Cholera-ziekte blijft nog altijd in Italië voortwoeden. In Rome hebben zich ook enkele gevallen van die ziekte voorgedaan.

FRANKRIJK.—De heer Robert Mitchell sprak te Marseille een redevoering uit, waarin hij zeide, dat generaal Boulanger de keizersgezindheid met zich in Frankrijk heeft teruggebracht.

„Gij zult zien," riep hij uit „met welke geestdrift men ons toejuichen zal, wanneer wij aan het volk in plaats van een Boulanger een Napoleon zullen toonen."

Op dit oogenblik riep een stem: „Leve de Cassagnac!" Dit geroep werd onmiddellijk overstemd door een: „Weg met de Cassagnac!"

—De heer Musgrave, een Anglikaan van buitengewone geleerdheid, heeft dezer dagen de dwaling afgezworen in handen van Mgr. Coullié, bisschop van Orleans, die hem ter zelfder tijd de HH. Sacramenten des Doopsels, des Altaars en des Vormsels heeft toegediend. De vrome bekeerling was in Frankrijk de taal komen aanleeren. God schonk er hem de gaaf des geloofs op eene echt merkwaardige en troostvolle wijze.

Zekeren dag woonde de heer Musgrave het lof bij. Bij het hooren der zielverrukkende lofzangen, bij het zien der ingetogen priesters, dienaren en geloovigen, doch vooral onder het ontvangen van den zegen met het Allerheiligste, voelde hij zich op zonderlinge wijze bewogen en ontroerd. Dikwijls keerde hij naar de Kerk terug om die zalige gewaarwording weer te genieten, en telkens groeide zijne ontroering aan. Hij verschafte zich Katholieke leerboeken, en doorgrondde alzoo, met de genade Gods medewerkende, de waarheid van ons heilig geloof.

—De Fransche regeering heeft besloten de *Figaro* te vervolgen wegens openbaarmaking der bijzonderheden van het mobilisatie-plan, welke het blad bekomen heeft van eerlooze ambtenaren bij het departement van Oorlog.

—Nog onder den indruk van het guillotineeren van Pranzini, wiens vonnis den 31n der vorige maand ten uitvoer werd gebracht, wegens een drievoudigen moord in Maart jl. gepleegd op Marie Regnault, haar bediende en een dochtertje van deze, heeft te Parijs wederom een dergelijk afschuwwekkend tooneel plaats gehad. Een zeker Padrona, Corsikaan van geboorte en oculist van beroep, heeft uit jaloerschheid zijne vrouw en daarna twee zijner kinderen vermoord. Dat monster bevindt zich in verzekerde bewaring.

—De Sultan van Turkije heeft den Franschen minister van Oorlog, generaal Ferron, met een ridder-orde en een snuifdoos vereerd; men zegt dat deze laatste met herinneringen aan den veldslag van Montebello in verband staan.

—De Duitsche pers spot op beleedigende wijze met de mobilisatie van het 17e legerkorps. Dit doet weêr nieuwe oorlogsgeruchten binnenkort verwachten. In weerwil van de spotternijen der Duitschers wordt de mobilisatie algemeen beschouwd als uitstekend geslaagd.

SPANJE.—Een Spaansch officier die, na den jongsten militairen opstand verbannen werd, schrijft, dat hij vernomen heeft, dat zekere personen van plan zijn om de Spaansche tolkantooren aan de grens te overrompelen, zich van al het geld meester te maken en daarna hun toevlucht in Frankrijk te nemen. De schrijver protesteert tegen het plan in naam van alle Spaansche republikeinsche bannelingen.

—De *Opinion* meldt, dat Don Carlos een manifest openbaar zal maken, zijn getrouwheid aan Koningin Christina verklarende.

—De heer Margall, een republikeinsch lid van de Cortes, heeft een manifest aan de federaal-republikeinen uitgevaardigd. Hij verklaart, dat het verbond tusschen de federalen en andere fracties van de republikeinsche partij verbroken is. Hij beoordeelt den toestand van het Land en schrijft de kwalen die op Spanje drukken, aan overcentralisatie toe. Hij pleit voor de theorie van het federalisme en toont aan, dat het verschil van taal en letterkunde in de verscheidene provinciën den wensch van het volk, om zelfgouvernement te verkrijgen, ten volle rechtvaardigt. Ten slotte voorspelt hij, dat de provinciën haren wensch nog bereiken zullen, niet door een louter militaire samenzwering, maar op de wijze waarmede groote veranderingen altijd voortgebracht zijn geworden—door een groote volksomwenteling.

BELGIË.—De Belgische regeering heeft eene uitlegging van Duitschland geëischt omtrent de mishandeling, waaraan vier Belgische soldaten, die de grens onopzettelijk zijn overgegaan, door Duitsche soldaten onderworpen waren.

DUITSCHLAND.—Bij gelegenheid van een gastmaal, dat gehouden werd ten paleize van den Keizer, na

de parade van zijn lijfwacht te Berlijn, op den 1en dezer, struikelde de grijze Vorst over eene oneffenheid in de ingelegde vloer en viel; hij bezeerde zijn linkerheup en zijn elleboog. De aanwezigen hielpen hem opstaan en hij bleef zich nog voor een oogenblik met de gasten onderhouden.

Het geval heeft algemeene angst teweeg gebracht. Het volk stroomde naar het paleis toe. Verscheidene malen heeft de Keizer zich aan het venster vertoond en werd met kreten van toejuichingen begroet. Z. M. sliep den heelen nacht goed, en stond den volgenden morgen om 9 uren op.

—Met groote geestdrift werd de 2e September, de zeventiende verjaardag van den veldslag bij Sedan, te Berlijn gevierd.

—De *Nord Deutsche Zeitung*, lijforgaan van Prins Bismarck, meldt, dat sommige Russische spoorwegmaatschappijen in 't bijzonder de gevolgen voelen van de vermindering van de waarde der Russische papieren, en, daar zij tot dusverre in staat waren hare verplichtingen na te komen, alleen door particuliere kapitalen gesteund, zijn zij nu van plan maatregelen te nemen, door de Russische regeering ondersteund, om hare zaken tot een meer geregelden stand terug te brengen. Het blad voegt er bij, dat voor zoover Duitsch kapitaal er belang bij heeft, men alles wat strekken kan om deze spoorwegen op een hoogeren voet te stellen, als gunstig beschouwen moet.

RUSLAND. — Het onbeschaafde Rusland geeft Europa een voorbeeld. Op bevel van de censuur hebben acht Russische dagbladen, die den jongsten roman van Zola, een allervuilst product, als feuilleton gaven, die plaatsing moeten staken.

—In een heftigen aanval tegen Frankrijk, in de *Grazhdanin*, thans officiëel orgaan van den Czaar, zegt Prins Mesh Tcherski, dat "een land welks vaderlandsliefde slechts in woorden bestaat, geen bondgenoot van Rusland kan zijn."

—De *Norosti* bevestigt, dat de Porte het voorstel van Rusland heeft aangenomen om generaal Ernroth als voorloopig Gouverneur van Bulgarije en Oost-Rumelië te zenden, totdat een nieuw Sobranje op wettige wijze een Vorst gekozen zal hebben voor den Bulgaarschen troon. Het blad zegt ook, dat de Porte de toestemming van de Mogendheden zoekt, om het voorstel ten uitvoer te brengen, en dat de Sultan verzekerd heeft dat Turkije generaal Ernroth in zijne zending zal bijstaan en hem, zoo noodig, van een Turksch leger voorzien.

Volgens de *Politische Correspondenz* van Weenen heeft Prins Bismarck zich verbonden om met de Russische regeering mede te werken ten gunste van de zending van generaal Ernroth.

Er wordt gezegd, dat de Bulgaren zich met kracht tegen dit voorstel van Rusland verzetten.

—Ten gevolge van de mishandeling der Joden te Novgorod, beeft generaal Baranoff circulaire notas aan de autoriteiten gezonden, met bevel om strenge maatregelen te nemen tegen de verkrachters der wet, en de veiligheid van alle onderdanen des Czaars, zonder onderscheid te waarborgen.

ENGELAND.—Nog voordat zij bij de jubileum-revue opgesteld waren, zegt de *Pall Mall Gazette.*, kwamen twee van de grootste pantserschepen van de vloot, *Ajax* en *Devastation*, in botsing. Toen de manoeuvres begonnen, had ieder van de beide admiralen vijf oorlogschepen en twee snelle kruisers. Na verloop van slechts ééne week had admiraal Hewitt van de zeven schepen nog een vijftal over. De *Curlew*, eerst een jaar in dienst, moest naar het dok gaan. De *Collingwood*, een pantserschip 1e. kl., werd zóó onklaar, dat het verscheidene malen moest hersteld worden. Ook de *Inflexible* kon vaak niet meedoen. En dat alles geschiedde nog wel bij goed weer en bij een windsterkte van 7 tot 10 knoopen in het uur. Wie had de gevolgen bij ongunstige weergesteldheid kunnen berekenen? Admiraal Fremanthe was gelukkiger. De *Colossus* echter, een der nieuwste schepen, bleek bij het schieten met de groote kanonnen, zóó zwak gebouwd te zijn, dat men er niet zeker van was, of het schip wel voor een gevecht bruikbaar mag geacht worden. Twee torpedo-booten moesten gerepareerd worden. Wat zou er nu geschied zijn, als de booten zich in vreemde wateren hadden bevonden? Als onze schepen bij eene kalme zee, in de nabijheid van onze havens, zonder dat één torpedo afgevuurd is, zoo spoedig afgetakeld worden, hoevele schepen, vraagt de *Pall Mall Gazette*, zouden dan wel de eerste 14 dagen van een ernstigen zeeoorlog kunnen overleven?

— Een correspondent uit Londen schrijft aan de *World* van New York:

"Kardinaal Manning lijkt meer op een staatsman dan op een priester. Hij heeft den schijn van buitengewone kracht en macht. In zijn vastberadenheid is er iets van militaire houding. Hij is scherpzinnig in de vereffening der aan hem voorgestelde zaken. De man die een hooge betrekking bekleedt in de militaire inrichting der Katholieke Kerk moet noodwendig een man zijn van zeldzame begaafdheden en karakter. Zeker is er in de Protestantsche Kerk van Engeland geen kerkvoogd die, wat begaafdheden en standvastigheid betreft, voor een oogenblik vergeleken kan worden met dezen aanzienlijken prins der Katholieke Kerk. De Protestantsche Aartsbisschop van Canterbury is een beminlijk oud man, die een leven leidt, zoo gemakkelijk mogelijk, en die zich nooit inlaat met zaken buiten de enge en technische plichten van zijn ambt. Kardinaal Manning vereenigt de plichten van priester, diplomaat en staatsman.

-- De Engelsche kust werd op den 2n dezer door een fellen storm geteisterd.

BULGARIJE.— Eene dépêche uit Sofia meldt, dat de heer Stambouloff de samenstelling van zijn Kabinet bepaald bekend gemaakt heeft. De portefeuilles zijn verdeeld als volgt: *Stambouloff*, Premier en Minister van Binnenlandsche Zaken; *Stransky*, Buitenlandsche Zaken; *Natcherico*, Finantiën; *Moutkouroff*, Oorlog; *Zivkoff*, Onderwijs; *Stoiloff*, Justitie.

AFGHANISTAN. — De *Politische Corespondenz* verneemt, dat de overeenkomst tusschen Engeland en Rusland betreffende Afghanistan eene bepaling behelst, volgens welke Engeland en Rusland Afghanistan op vriendschappelijke wijze onder elkander zullen verdeelen, wanneer de Emir sterven of den troon verliezen mocht.

De laatste berichten uit Afghanistan melden, dat sedert het bekend werd dat de Emir ziek was, er zich te Cabul twee partijen gevormd hebben. De eene ondersteunt Ayoub Khan, die onlangs uit Teheran ontsnapt is, terwijl de andere ten gunste van Ishak-Khan arbeidt. Beide partijen dringen er op aan dat hare gunstelingen te Cabul zullen komen om zich bereid te houden ten einde den troon te aanvaarden in geval de Emir sterven mocht.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curazao.